

Beretn. om den 42. internat. arbejdskonference i Genève 1958.

arbejdsorganisations medlemmer om indregistreringen af de ratifikationer og opsigelser, han modtager fra organisationens medlemmer.

2. Samtidig med at generaldirektøren underretter organisationens medlemmer om indregistreringen af ratifikation nr. 2, skal han gøre dem opmærksom på konventionens ikrafttrædelsesdato.

Artikel 11.

Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør skal i medfør af artikel 102 i De forenede Nationers pagt fremsende udførlige oplysninger om de ratifikationer og opsigelser, han har indregistreret i henhold til bestemmelserne i de foregående artikler, til De forenede Nationers generalsekretær til indregistrering.

Artikel 12.

Når Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd måtte anse det for nødvendigt, skal det forelægge generalkonferencen en rapport om gennemførelsen af nærværende konvention og overveje ønskeligheden af at sætte spørgsmålet om en hel eller delvis revision af den på konferencens dagsorden.

Artikel 13.

1. Såfremt konferencen vedtager en ny konvention, der helt eller delvis ændrer nærværende konvention, skal, medmindre andet måtte være bestemt i den nye konvention,

a) en medlemsstats ratifikation af den nye, ændrede konvention *ipso jure* medføre øjeblikkelig opsigelse af nærværende konvention uanset bestemmelserne i artikel 9 ovenfor, såfremt og så snart den nye, ændrede konvention træder i kraft;

b) nærværende konvention ikke længer kunne ratificeres af medlemsstaterne fra den dato at regne, da den nye, ændrede konvention træder i kraft.

2. Nærværende konvention skal under alle omstændigheder forblive i kraft i dens foreliggende form og indhold for de medlemsstater, som har ratificeret den, men som ikke har ratificeret den ændrede konvention.

Henstilling nr. III om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 42. møde den 4. juni 1958, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til forskelsbehandling i beskæftigelse og erhverv, der er optaget som 4. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling, der supplerer konventionen af 1958 om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv,

vedtager i dag den 25. juni 1958 følgende henstilling:

Konferencen henstiller, at enhver medlemsstat gennemfører følgende bestemmelser:

I. Definitioner.

1. (1) I nærværende henstillings forstand omfatter udtrykket „forskelsbehandling“:

a) enhver forskel, udelukkelse eller fortrinsbehandling på grundlag af race, hudfarve, køn, religion, politisk synspunkt, national afstamning eller social oprindelse, som medfører en ophævelse eller forringelse af ligestillingen med hensyn til muligheder eller behandling i beskæftigelse eller erhverv;

b) enhver anden forskel, udelukkelse eller fortrinsbehandling, som medfører en ophævelse eller forringelse af ligestillingen med hensyn til muligheder eller behandling i beskæftigelse eller erhverv, som nærmere angivet af den pågældende medlemsstat efter forhandling med repræsentative arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, hvor sådanne findes, og med andre egnede organer.

(2) Enhver forskel, udelukkelse eller fortrinsbehandling med hensyn til et bestemt arbejde på grundlag af de kvalifikationer, som bestridelsen af dette arbejde forudsætter, betragtes ikke som forskelsbehandling.

(3) I nærværende henstillings forstand omfatter udtrykkene „beskæftigelse“ og „erhverv“ adgang til faglig oplæring, adgang til beskæftigelse og til bestemte erhverv samt arbejdsvilkårene.

II. Udarbejdelse og gennemførelse af den omhandlede politik.

2. Enhver medlemsstat bør give udtryk for en national politik, der går ud på at bekæmpe forskelsbehandling i beskæftigelse og erhverv. Denne politik bør gennemføres ad lovgivningsvejen, ved kollektive overenskomster mellem repræsentative arbejdsgiver- og arbejderorganisationer eller på anden med de nationale forhold og sædvaner stemmende måde, og herved bør følgende principper tages i betragtning:

a) Fremme af ligestilling med hensyn til mulig-